



EGET FÖRETAGANDE — ETT VAL ELLER EN NÖDVÄNDIGHET?

Framtidens sysselsättningsmöjligheter

Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor genomförde under sommaren och hösten 1998 en omfattande undersökning om framtidens sysselsättningsmöjligheter i EU:s femton medlemsländer och i Norge. Vem vill arbeta, när och varför? Detta var de viktigaste frågorna i undersökningen som efterfrågade åsikterna hos personer som för närvarande förvärvsarbetar eller som har för avsikt att träda in på arbetsmarknaden under de närmaste fem åren. Detta dokument utgör en sammanfattning av de viktigaste resultaten av undersökningen i fråga om eget företagande och de egna företagarna.

De viktigaste resultaten:

- Endast 12 % av de förvärvsarbetande arbetar mer än 50 timmar i veckan, jämfört med nästan 50 % av egenföretagarna. Inte alla egenföretagare arbetar heltid: 16 % – främst kvinnor – arbetar deltid.
- Egenföretagarnas motiv för att arbeta skiljer sig från motiven hos de anställda. Det är inte bara det att egenföretagarna värdesätter möjligheten att arbeta ("för att de tycker om sitt jobb") utan de värdesätter det även högre än den ekonomiska belöningen.
- Den övervägande majoriteten egenföretagare är män: 72 % jämfört med 28 % kvinnor. Det jämförbara förhållandet för anställda är 56 % män och 44 % kvinnor.
- Genomsnittsåldern bland egenföretagare ligger på strax över 42 år, jämfört med 37 år för anställda. Andelen egenföretagare över 50 år är nästan 30 %, och motsvarande siffra bland de anställda 18 %.
- Egenföretagare har i genomsnitt högre utbildning än anställda. Kvinnliga egenföretagare, som utgör en liten del av antalet företagare (28 %), har i genomsnitt en högre utbildning än manliga egenföretagare.
- Nästan två tredjedelar av egenföretagarna arbetar inom den privata servicenärings. Ett relativt stort antal (16 %) egenföretagare är verksamma inom jordbrukssektorn och bedriver vanligen enmansföretag eller familjeföretag.
- Önskan att arbeta som egenföretagare är begränsad bland de kvinnor som återgår till förvärvsarbete och bland de arbetslösa, men betydligt större bland ungdomar som träder in på arbetsmarknaden.
- Det finns en uttrycklig önskan, även bland anställda, om att bli egenföretagare. Nästan en femtedel säger att de skulle föredra denna arbetsform.



EUROPEISKA FONDEN
för förbättring av levnads- och arbetsvillkor

Inledning

Eget företagande står för nästan 15 % av den totala sysselsättningen i Europeiska unionen och kommer förmodligen att öka avsevärt under den närmaste tiden, mot bakgrund av att nya former för flexibelt arbete och nya anställningsformer växer fram inom de snabbt växande servicenäringarna, i synnerhet på IT-området (Eurostat).

Eget företagande ger en särskild status såväl ur ekonomisk synpunkt som (i de flesta medlemsstater) när det gäller skatter och socialförsäkringar. I de flesta EES-länder definieras en egenföretagare som den som inte har något anställningskontrakt, men regelbundet utövar en ekonomisk verksamhet som garanterar en inkomst. Skillnaden mellan en anställd och en egenföretagare grundar sig ofta på tolkningar av arbetslagstiftningen och en persons skatte- och socialförsäkringsstatus.

Den allmänt erkända internationella definitionen av eget företagande är att ersättningen är direkt vinstrelaterad och att företagaren själv fattar de operativa besluten eller ansvarar för företagets välgång (OECD, 2000). De flesta uppgifterna om eget företagande kommer från nationella undersökningar bland de förvärvsarbetande, där deltagarna ombeds klassificera sig själva som antingen anställda eller egenföretagare. I allmänhet ger den metoden (som även tillämpas i vår undersökning) resultat som tämligen väl överensstämmer med den definition som krävs.

Vid en analys av det egna företagandets olika profiler och mönster har tidigare forskning angivit olika faktorer som betydelsefulla. Faktorer som egenföretagarnas ålder (Rosdahl, 1993) och kön (OECD/GD, 1995) har ansetts vara inflytelserika, liksom den sektor inom vilken företaget bedriver sin verksamhet (Rosdahl, 1993).

Syftet med detta sammanfattande dokument är att belysa de viktigaste resultaten från 1998 års undersökning om framtidens sysselsättningsmöjligheter inom området eget företagande och att ta fram ny information som grundar sig på åsikterna hos dem som är egenföretagare för närvarande och dem som uttalar en önskan om att bli det. Undersökningen tar upp frågor som entreprenörskap och eget företagande ur följande perspektiv:

- Vilka är egenföretagarna, vilka är deras särskilda kännetecken och under vilka förhållanden arbetar de?
- Hur pass stort är intresset för att starta eget företag hos dem som står utanför arbetsmarknaden, personer som är på väg in och de anställda?

Vilka är egenföretagarna?

Undersökningen visar att 13 % av de förvärvsarbetande är egenföretagare, medan 85 % är anställda. Resterande 2 % arbetar i familjeföretag.

Arbetstid

Den genomsnittliga arbetstiden per vecka för egenföretagare är 48,2 timmar, i genomsnitt 10,5 timmar mer i veckan än för en anställd. Medan endast 12 % av de anställda arbetar mer än 50 timmar i veckan gör nästan 50 % av egenföretagarna det.

Det kan på grund av tendensen bland egenföretagare att arbeta övertid förmodas att de sällan arbetar deltid. Uppgifterna i undersökningen visar emellertid att en avsevärd andel (16 %) av egenföretagarna arbetar deltid, jämfört med 21 % av de anställda.

Det framgår också att många egenföretagare arbetar deltid på olika arbeten eller med olika kontrakt, något som leder till ökad arbetstid. Över en tiondel (11 %) av egenföretagarna uppger att de har mer än ett arbete utöver sitt huvudsakliga arbete som entreprenörer. Endast 5 % av de anställda befinner sig i samma situation. Tendensen att ha flera arbeten kan vara tecken på en flexibilitet som inte är möjlig inom anställningens ramar, likaså kan det visa på en större del av marginellt arbete bland egenföretagare och/eller förekomsten av ett "quasi" eller "falskt" eget företagande.

Orsaker till att man förvärvsarbetar

Tre av de vanligaste orsakerna till att delta i arbetslivet:

- För att tjäna pengar.
- För att man tycker om sitt arbete.
- För att träffa andra människor.

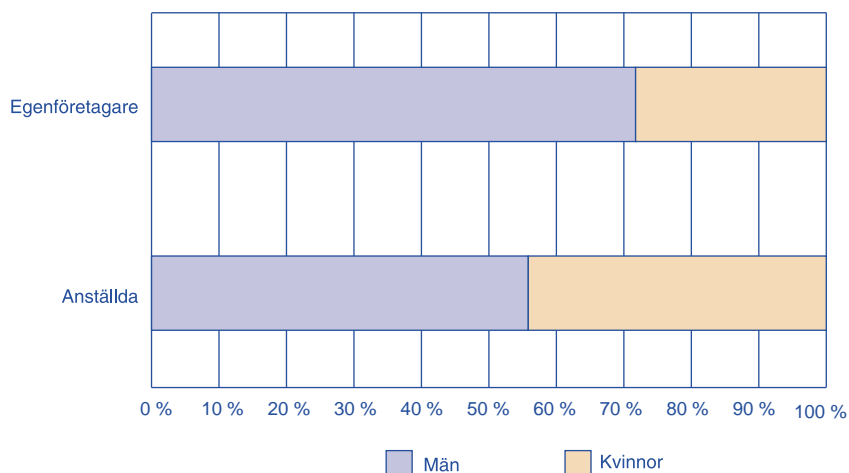
Anger egenföretagare samma orsaker som de anställda? Det visar sig att de ekonomiska skälen motiverar båda grupperna i samma utsträckning, medan önskan om att arbeta tillsammans med andra, och det är inte så överraskande, är en viktigare orsak för de anställda. Men den största skillnaden finns i den tillfredsställelse över arbetet som de olika grupperna ger uttryck för. Undersökningen visar att egenföretagare värdesätter arbetet för att det är viktigt och för arbetets innehåll i sig, och det intressanta är att de värdesätter detta mer än den ekonomiska avkastningen. Den senare upptäckten kan få konsekvenser för sysselsättningspolitikens bevarande aspekter och leda till stimulansåtgärder riktade mot eget företagande.

Männens värld?

Kvinnor sackar fortfarande efter männen när det gäller förvärvsarbete – 42 % av de förvärvsarbetande är kvinnor – men skillnaden mellan könen är ännu



Figur 1 Anställningsstatus utifrån kön



Urval: Den nuvarande arbetskraften.

tydligare bland egenföretagare, där lite mer än en fjärdedel (28 %) av de verksamma är kvinnor.

Marknaden för eget företagande tycks vara betydligt mer könssegregerad än marknaden för anställda (se figur 1).

Åldersprofil

Den genomsnittliga åldern för egenföretagaren ligger på strax över 42 år, jämfört med 37,5 år för den anställda.

Figur 2 visar att egenföretagare i genomsnitt är äldre än anställda. Något som är slående är den relativt höga andelen egenföretagare i kategorin över 50 år. Den uppgår till 30 % jämfört med 18 % för anställda. I den äldsta ålderskategorin 60–64 år är andelen egenföretagare mer än dubbelt så stor som andelen anställda.

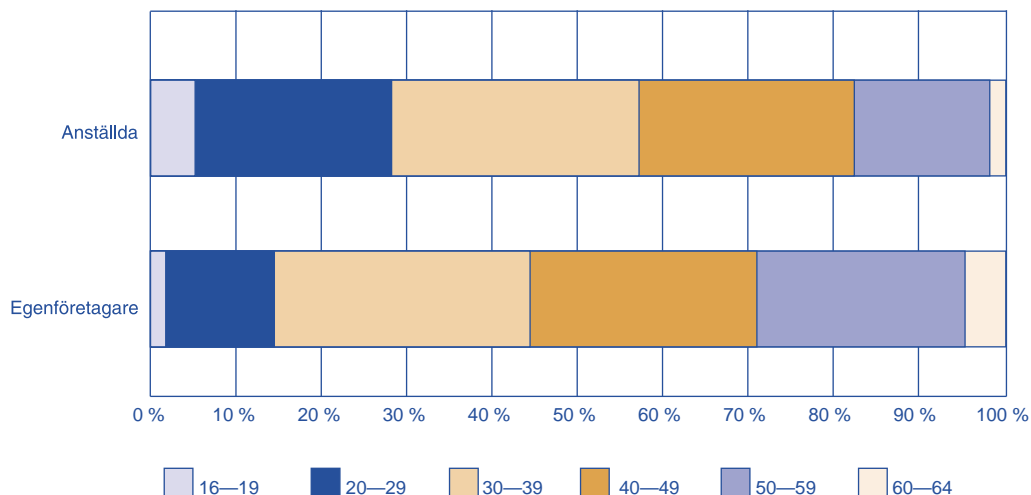
I åldersgruppen 16–29 år finner vi emellertid dubbelt så många anställda som egenföretagare. Detta är

intressant med tanke på det faktum att en relativt stor andel av denna åldersgrupp (25 %) i undersökningen säger sig föredra att driva eget.

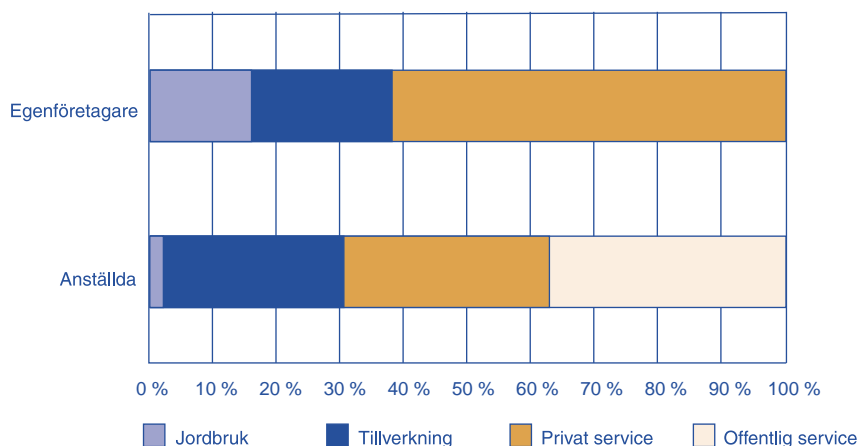
Utbildning och kunskaper

En intressant slutsats av undersökningen är att de båda kategorierna förvärvsarbetande uppvisar skillnader beträffande åldersprofil, samtidigt som utbildningsnivån i båda grupperna i princip är den samma. På dagens arbetsmarknad har de yngre i allmänhet högre utbildning än de äldre. Man skulle kunna förvänta sig att detta återspeglas bland egenföretagarna, men då det inte gör det är egenföretagarna troligtvis mer välkvalificerade än jämnåriga anställda som deltar i undersökningen. Det har uppenbarligen stora konsekvenser för kompetensnivån hos de anställda. Det faktum att de mest kvalificerade anställda går över till eget företagande kan leda till bristande kompetens i den förstnämnda gruppen. Den aspekten bör beaktas vid utformningen av en politik som främjar eget företagande.

Figur 2 Anställningsstatus utifrån ålder



Figur 3 Anställningsstatus utifrån sektor



Medan kvinnorna endast utgör en liten andel av egenföretagarna (28 %) har de en betydligt högre utbildningsnivå än sina manliga kolleger:

- Endast 4 % av de kvinnliga egenföretagarna saknar utbildning, detta jämfört med 16 % av de manliga.
- Tre fjärdedelar (75 %) av de kvinnliga egenföretagarna har uppnått minst gymnasiekompetens, detta jämfört med endast två tredjedelar av de manliga företagarna.

Typ av arbete

Nästan två tredjedelar av egenföretagarna arbetar inom den privata servicenäringen (se figur 3). Personliga tjänster och kunskapsintensiva professionella tjänster står för större delen av de nystartade företagen i de europeiska ekonomierna. Att andelen nystartade företag inom denna sektor är högre än inom tillverkningsindustrin beror säkert på de relativt låga investeringar som krävs. Det faktum att en egenföretagare inom den privata tjänstesektorn utan problem kan driva företaget ensam och på deltid är också en stark sporre.

Stimulansbidrag till nystartade företag utgör i motsats till finansieringsplaner en ytterligare sporre till nyföretagande inom servicenäringen, detta i motsats till tillverkningsindustrin där det krävs omfattande investeringar i maskinell utrustning.

Jordbrukssektorn är av tradition ett viktigt område för eget företagande. En relativt stor andel (16 %) av egenföretagarna är verksamma inom denna sektor och driver framför allt enmansföretag och familjeföretag. Nästan 80 % av egenföretagarna inom jordbruket arbetar ensamma eller tillsammans med andra familjemedlemmar, men utan anställda. Motsvarande siffror för enskilda företag inom tillverkningsindustrin är 56 % och inom den privata servicenäringen 61 %.

Vem vill vara egenföretagare?

Finns det några särskilda faktorer som kan locka personer som redan är anställda och dem som åter eller för första gången träder in på arbetsmarknaden till denna självständiga arbetsform? Kan denna kunskap utnyttjas för att skapa politiska initiativ för eget företagande och nystart av företag?

Den aktuella situationen och önskemål inför framtiden

Resultaten av undersökningen visar att det endast är en mindre andel av de kvinnor som återgår till förvärvslivet och av de arbetslösa som föredrar eget företagande. Däremot finns det ett starkt intresse för eget företagande bland de ungdomar som träder in på arbetsmarknaden för första gången. I allmänhet överstiger detta intresse, om än inte mycket, det egna företagandets nuvarande spridning, utom bland ungdomarna där intresset för eget företagande är större.

Endast 15 % av dem som återgår till förvärvsarbete (kvinnor och arbetslösa) säger att de skulle föredra att vara egenföretagare, medan motsvarande siffra för ungdomar uppgår till 25 %.

Bland de arbetslösa och bland de återvändande kvinnorna, om än i lägre utsträckning, finns det en stor grupp (cirka en femtedel av de arbetslösa) som inte har några önskemål på den punkten. Detta kan antingen vara ett tecken på en större beredskap att överväga alla alternativ eller brist på råd och vägledning om de valmöjligheter som står till buds.

Konsekvenserna av detta för politikerna är att (om de övriga faktorerna är de samma) den önskan som för närvarande finns hos återvändande kvinnor och arbetslösa om att starta eget bör erkännas utan att för den skull rubba den nuvarande balansen mellan anställda och egenföretagare (85 % respektive 13 %).



Cirka en femtedel av egenföretagarna skulle föredra att i stället vara anställda. Denna önskan uttrycks i synnerhet av lågutbildade och av äldre företagare inom jordbrukssektorn. Andelen anställda som skulle vilja vara egenföretagare ligger också på närmare 20 %, och eftersom antalet anställda i undersökningen var sex gånger så stort som antalet egenföretagare är budskapet tydligt. Det är fler personer som vill övergå från en anställning till eget företagande än tvärtom och denna korrelation är ganska stark. Flertalet av de intervjuade uttryckte en önskan om att byta arbetsstatus redan nu och inte inom fem år, något som tyder på ett missnöje med den nuvarande situationen.

Det finns en utbredd och beslutsam önskan om eget företagande bland ungdomar som träder in på arbetsmarknaden, vilket, om den förverkligas, kommer att påverka deras behov av kunskaper och tillgången på råd och vägledning på utbildningsområdet.

Könsfaktorn

Vidare analyser visar att kön är den främsta faktorn (av 18 möjliga) som påverkar individens önskan om eget företagande. Det är anmärkningsvärt att kvinnor visar sig vara mindre intresserade av eget företagande än män. Sett ur ett annat perspektiv är de personer som är mest benägna att uttrycka en önskan om att starta eget företag unga män med viss utbildning och viss arbetslivserfarenhet.

Detta utgör något av ett dilemma för politikerna som, när de beslutar om åtgärder för eget företagande, måste finna en balans mellan insatser till förmån för dem som behöver uppmuntran och stöd (i syfte att undvika en ekonomiskt bräcklig marknad för eget företagande) som till exempel kvinnor och arbetslösa, och att ställa resurser och stöd till förfogande för dem som troligtvis kommer att starta eget även om stimulansåtgärderna är få. Det faktum att inte många av de kvinnor som återgår till förvärvsarbete visar intresse för eget företagande kan vara ett tecken på att de ofta är påverkade av bilden av eget företagande som en manlig domän. Politiker måste därför ifrågasätta om och i så fall hur deras politik tenderar att stärka könsskillnaderna inom det egna företagandet.

Slutsatser

Resultaten från undersökningen Framtidens sysselsättningsmöjligheter stöder det arbete som tidigare har utförts av Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor och av andra organisationer, till exempel OECD. I allmänhet har ökningen i eget företagande varit koncentrerad till de snabbast växande sektorerna inom ekonomin, i synnerhet affärs- och kommunikationstjänster. Den kraftigaste ökningen har skett inom de högutbildade yrkesgrupperna (OECD, 2000). Detta överensstämmer med resultaten av undersökningen, eftersom de flesta egenföretagare är verksamma inom

servicenäringen och i genomsnitt har högre utbildning än sina anställda motparter.

Arbetsvillkor


Undersökningens resultat visar att egenföretagare i det stora hela är ganska nöjda med sitt val av arbetsform, trots den längre arbetstiden. Däremot visar annan forskning att arbetsvillkoren för egenföretagare, även om dessa i regel anger en hög nivå av tillfredsställelse över arbetet (något som också är tydligt i våra resultat), ofta skiljer sig rejält från dem som gäller anställda, i synnerhet när det gäller arbetstempot som beror på direkta krav från andra människor, till exempel kunder, passagerare, elever och patienter. Längre arbetstid innebär också att egenföretagare utsätts för särskilda hälsorisker (Europeisk studie om arbetsvillkor 1996). Detta kan vara en av anledningarna till att en femtedel av de nuvarande egenföretagare som intervjuades i undersökningen säger sig föredra en anställning framför att vara egenföretagare. Det är anmärkningsvärt att i synnerhet de lågutbildade, de äldre företagarna och de som arbetar inom jordbruket uttrycker en sådan önskan. Arbetsvillkoren för egenföretagare är utan tvekan ett område som bör undersökas närmare vid utformningen av de politiska initiativen för denna grupp.

Dessutom bekräftar undersökningen, något som även andra informationskällor stöder, att de flesta egenföretagare arbetar ensamma, utan anställda, och att relativt få någonsin blir arbetsgivare. Detta innebär att många av svårigheterna (till exempel administrativa problem och skattebördor) med att starta och arbeta i små och medelstora företag är högst relevanta för egenföretagare (OECD, 2000).

Stimulans av eget företagande

Intresset för eget företagande bland dem som i nuläget är anställda visar sig vara högt: 20 % skulle föredra att vara egenföretagare i stället för anställda. Detta antyder att det kan uppstå ett ökat antal arbetstillfällen för dem som i nuläget inte förvärvsarbetar om denna strävan utvecklas och utnyttjas. Detta är viktigt, för resultaten från undersökningen visar ganska tydligt att det inte finns någon utbredd önskan om eget företagande bland arbetslösa och kvinnor som återgår till förvärvsarbete. Detta överensstämmer med annan forskning som visar att det till exempel, vad de arbetslösa beträffar, endast är en liten andel som startar eget jämfört med dem som påbörjar en anställning (OECD, 2000). Detta kan innebära att en politik som skapas för att hjälpa arbetslösa att starta eget inte blir lika framgångsrik som politiska initiativ som riktar sig till dem som i dag är anställda och eventuellt vill övergå till eget företagande.

Medan ungdomar visar större intresse för eget företagande än övriga grupper som är på väg in på arbetsmarknaden (kvinnor och arbetslösa) visar andra undersökningar att det på grund av bristande tillgång



till kapital (både ekonomiskt och mänskligt) är dessa som är minst benägna att lyckas i sin strävan att starta eget (OECD, 2000). Om eget företagande ska uppmuntras bör därför särskilda åtgärder utformas – till exempel målinriktade program för kompetenshöjning och finansiellt stöd – som vänder sig till denna målgrupp.

Att angripa problem som kvinnor möter

Kvinnor som återgår till förvärvslivet möter andra hinder när de överväger att starta eget. Eftersom de i många fall har småbarn hemma är det uppenbarligen så att bördan att försöka kombinera familjeåtaganden med den långa arbetstid som eget företagande kräver, gör att många kvinnor ställer sig negativa till tanken på eget företagande.

Det visar sig att kvinnliga företagare i allmänhet stöter på ytterligare svårigheter. De har ofta en relativt bristfällig meritförteckning över tidigare arbetslivserfarenhet och har därför svårare än män att skaffa finansiering, och dessutom möts de av negativa värderingar från samhället som ofta gör att finansiella mellanhänder bedömer deras nystartade verksamhet som betydligt mer ”instabil” för investeringar (OECD, 2000). Om kvinnor i ökad omfattning skall uppmuntras till eget företagande, måste man ta itu med de finansiella problemen och erbjuda former för eget företagande som inte innebär en lång arbetstid utan gör det möjligt att kombinera arbete och familj. Den växande privata servicenäringsen kan erbjuda möjligheter för mer ”kvinnovänliga” former av eget

företagande, eftersom det inte alltid krävs enorma investeringar i början och lång arbetstid för att starta ett företag inom denna sektor. Dessutom måste de sociala barriärerna bekämpas liksom attityderna hos dem som är ansvariga för att tillhandahålla kvinnliga företagare finansiering och möjligheter.

Hänvisningar

Employment Outlook 2000, OECD 2000.

Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor, Egenföretagares arbetsvillkor inom Europeiska unionen, en sammanfattande rapport av den andra europeiska arbetsmiljöundersökningen som genomfördes 1996. Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, Luxemburg 1997.

”Employed persons by professional status in all EU-15 countries 1997 and 1998” från *Labour Force Survey*, Eurostat, Luxemburg, 1999.

Dokumentet ”*Self-Employment Programmes for the Unemployed*” från förhandlingarna på en gemensam internationell konferens mellan USA:s arbetsmarknadsdepartement och OECD/GD(95)104, 1995.

Rosdahl, Anders, *The Danish Enterprise Allowance Scheme*, Köpenhamn: det danska socialforskningsinstitutet, 1993.

Om undersökningen Framtidens sysselsättningsmöjligheter

Undersökningen som genomfördes av Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor under sommaren och hösten 1998 skedde i form av 30 557 telefonintervjuer med personer mellan 16 och 64 år i EU:s femton medlemsstater och i Norge. Undersökningen ger information om de intervjuades nuvarande situation och önskemål inför framtiden vad sysselsättningen beträffar. Vid tiden för intervjuerna uppgav 43 % (7 749 av 17 908) av de icke förvärvsarbetande att de inte har för avsikt att arbeta under de närmaste fem åren. Den gruppen blev inte föremål för ytterligare analyser. I analysens första stadium definierades fyra stora målgrupper:

Förvärvsarbetande: Personer som själva uppger att de förvärvsarbetar eller svarar ”ja” på frågan om de arbetade förra veckan (12 649 personer).

Ungdomar som träder in på arbetsmarknaden: Personer som befinner sig i början av arbetslivet och som ännu inte har en omfattande arbetslivserfarenhet (till exempel på grund av studier) och är yngre än 30 år (3 932 personer).

Kvinnor som återgår till förvärvslivet: Kvinnor som kommer att återgå till förvärvslivet efter ett avbrott i sin karriär. De har tidigare arbetslivserfarenhet och har gjort ett avbrott på minst ett år från arbetet. Ett kortare avbrott accepteras endast om den intervjuade slutade sitt senaste arbete på grund av barnafödande eller på grund av att hon var tvungen att ta hand om gamla, sjuka eller handikappade personer (3 499 personer).

Arbetslösa: Personer som uppger sig vara arbetslösa (2 537 personer).

Definitioner som används i texten:

Deltid = mindre än 35 timmar i veckan (om inget annat anges)

Heltid = 35 timmar i veckan eller mer

Tidsbegränsad anställning = icke fast anställning (inklusive tidsbegränsade och tillfälliga avtal för personaluthyrning)

Egenföretagare = personer som uppger sig vara egenföretagare



PUBLIKATIONER

Fondens publikationer säljs i din lokala bokhandel eller kan rekvideras från EU:s officiella försäljningsagenter eller från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, L-2985 Luxemburg (hemsida: www.eur-op.eu.int). Där inga priser anges är dokumentet gratis och finns tillgängligt på fondens hemsida www.eurofound.ie/publications/ eller kan rekvideras direkt från fonden.

1. **Deltagande på arbetsmarknaden: Nu och i framtiden** (en sammanfattning)
EF/00/19
Tillgänglig på ES DA DE EL EN FR IT NL PT FI SV
2. **Heltids- eller deltidsarbete: verkligheten och olika alternativ** (en sammanfattning)
EF/00/21
Tillgänglig på ES DA DE EL EN FR IT NL PT FI SV
3. **Att kombinera familj och arbete** (en sammanfattning)
EF/00/25
Tillgänglig på ES DA DE EL EN FR IT NL PT FI SV
4. **Sysselsättningsalternativ och förvärvsarbete** (rapport)
EF/00/26
Tillgänglig på DE FR EN
5. **Tidsbegränsningar och beslutsutrymme på arbetsplatserna inom Europeiska unionen** (en sammanfattning)
EF/97/43
Tillgänglig på ES DA DE GR EN FR IT NL PT FI SV
6. **Kvinnors och mäns arbetsförhållanden inom Europeiska unionen** (en sammanfattning)
EF/97/59
Tillgänglig på ES DA DE GR EN FR IT NL PT FI SV
7. **Bulletin med europeiska tidsstudier**
Tillgänglig på DE EN FR
Två nummer per år
8. **Minskad arbetstid: en litterär översikt**
EF/98/11
Tillgänglig på DE EN FR
18 EUR
9. **Att främja sysselsättning: en handbok för god rådgivning och vägledning på sysselsättningsområdet**
EF/98/34
Tillgänglig på ES FR IT FI
10. **Att leda en åldrande arbetsstyrka: en handbok för ett bra tillvägagångssätt**
EF/98/65
Tillgänglig på ES DE EN FR FI
11. **Bekämpning av åldersgränser på arbetsmarknaden** (en sammanfattning)
EF/97/18
Tillgänglig på ES DA DE EN FR IT NL PT FI SV
12. **Sambandet mellan välfärd och arbete**
EF/98/53
Endast tillgänglig på EN

FÖR YTTRELIGARE INFORMATION

Ytterligare information om undersökningen Framtidens sysselsättningsmöjligheter finns på fondens hemsida (www.eurofound.ie) eller kan lämnas av:
Dimitrios Politis
Ansvarig för information till allmänheten
Tfn (353-1) 204 31 40
Fax (353-1) 282 64 56
E-post: dmp@eurofound.ie

Upphovsrätt: Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor.

Att mångfaldiga innehållet är tillåtet, utom i kommersiellt syfte, förutsatt att källan anges och en kopia sänds till fonden.



Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor
Wyattville Road, Loughlinstown, Co. Dublin, Irland

Tfn (353-1) 204 31 00

Fax (353-1) 282 64 56/282 42 09

E-post: postmaster@eurofound.ie

EF/00/22/SV



BYRÅN FÖR EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS
OFFICIELLA PUBLIKATIONER

L-2985 Luxemburg

ISBN 92-828-9561-0



9 789282 895610